

Cap Verde 6 december 2003

Resebrev 27

.
.
.
.

Gibraltar – Madeira - La Graciosa – Lamzarote – Fuerteventura – Gran Canaria –La Gomera.

.

18 - 29 oktober

.
.
.

Detta resebrev ar skrivet pa en amerikansk Lap Top dar det inte finns aa, ae och oe.

Efter ett tvadagars besok i Stockholm var vi nu i Gibraltar och det ar den artonde oktober. Den billigaste resan for oss var Istanbul – Stockholm och Stockholm – Malaga med Snowflake. Resan fran Kemer gick med buss i 12 timmar till Istanbul. Fran Malaga akte vi ocksa buss till La Linnea dar vi tog en taxi till gransen till Gibraltar och darifran en ny taxi till Queensway key Marina dar vi monstrade pa den amerikanska baten Linnea. Av nagon anledning kan man inte aka spansk taxi in i Gibraltar och vise verse.

.

Ombord finns Walter, Gail och barnen Tatiana, Drake och Rex. Planerna har andrats och Gail med barnen seglar med till Kanarieoarna, darifran kommer dom att flyga till Grenada i Vastindien och vanta pa oss dar. Det ar alltsa Walter, Ulla och jag som skall segla over Atlanten.

.

Vi har bra flyt och behover bara vanta i 4 dagar for bra vader och den 21 oktober satter vi kurs pa Madeira, en stracka pa 600 nautiska mil. I Gibraltar har vi varit manga ganger och allting ar dyrt dar sa det ar skont att komma ivag. Efter ett dygn fick vi en frisk nordvastlig vind som holl i sig i ett dygn och vi loggade mellan atta och nio knop. Sedan vande vinden och vi fick stanga mot det sista dygnet i grov sjo och vind upp till kulingstyrka. Vi hade rullande tretimmarsvakter och vi var fyra sa det blev ingen brist pa somn. De forsta tva dyggen gjorde vi 400 nm. Vadret var varmt och gott men tyvarr sa hade inte manen sin rutt over vart himlavalv sa det blev svart som i en sotarsack fran sju till sju. Fordelen ar att man ser andra batars lanternor pa langt hall. Vi har en bra radar med fargskarm pa hela tiden sa vi ser vad som hander 10 nm runt oss. For det mesta ar vi ensamma. Vi sag regnbyarna rora sig och kunde i god tid parera med segelsattningen.

.

Sista natten sag vi en segelbat pa samma kurs som oss fast langt ned i la. Vi ropade upp honom pa VHF. Det var en finsk bat och han berättade om en ny marina under byggnation pa Madeiras nordspets. Vi hade last att det var nastintill omojligt att att fa plats i Funchal varfor vi andrade kurs till den nya marinan. Vi kom in i en steril hamn med hoga berg runt om.

Marinan var sa ny att det inte fanns nagonting runtomkring vare sig restauranger eller affarer. Vi hittade ingen busshallplats eller taxi, vi sag ingenting intressant alls sa vi gick tillbaka till Linnea och fortsatte till Funchal.

Mycket riktigt, marinan var full sa vi ankrade upp utanfor hamnen bland flera andra segelbatar. Har ar det helt oskyddat varfor vi uppankrade batar fick ligga dar och gunga, fast ankarbotten var bra. Efter tva dagar fick vi en plats i marinan dar det var fortojning a'la Skagen, alltsa manga batar, trangt och flera utanpa varandra. Vi var storst i var rad sa vi fick klamma in oss till kajen. Tidvattnet ar tre meter sa vi fick gora flera justeringar innan vi klarade saval ebb som flod. Det fanns inte manga centimeter om for och akter men snart lag vi perfekt.

Beatles fore detta bat Vigaria ar numera restaurangbat i hamnen. Ulla och jag tog en sightseeingbuss i Funchal och fick da ett litet grepp om staden och vad som finns att se. Det gar en kabinbana nere fran stan och upp pa det hoga berget bakom. Ifran banan och upp pa berget ar det en fantastisk vy ner over Funchal och ut over havet. Som de flesta kanner till sa ar Madeira en mycket vacker o med en subtropisk vegetation och med massor av blommor. Detta ar en o att aterkomma till och lagga lite tid pa.

Ulla och jag hyrde en bil i ett par dagar och utforskade on, upp och ned, kors och tvars, vi kunde inte se oss matta pa landskapet. Inne pa on i en tidigare otillganglig dal ligger nunnornas dal. Nar sjorovare en gang invaderade on flydde invanarna upp till denna dal och hittades inte av piraterna.

Den 29 oktober seglade vi vidare till Isla Graciosa som ar en liten o bland Kanarieoarna, en seglats pa cirka trehundra nm. Vi fick en fin seglats i bra vind och grov sjo som vi hade med oss. Har fick vi stora och hoga vagor som tornade upp sig akterover och som forsokte komma ikapp men istallet lyfte oss framat i harliga surfar. Isla Graciosa ligger alldeles norr om Lanzarote och det ar bara ett tvahundra meterssund som skiljer oarna at. Vi kom in i morker och ankrade upp i en stor ankarvik bland nagra andra segelbatar. Det ar toppen med elektroniska sjokort samt radar och ekolod. Man kan ga in i morker pa okanda stallen som ar otankbart utan dessa hjalpomedel. Har lag vi nagra dagar och snorklade och hade det bra. Barnen firade Halloween och vi hade fest ombord med ett par franska batar. Det finns en liten hamn som heter La Sociedad och nar vinden vande och det blev for obekkvamt flyttade vi in i hamnen. Nar det var inbarning i ankarviken gick det nastan inte att komma iland pa stranden, iallafall in inte utan att bli sjoblot och med gummibaten i basta fall full med vatten.

La Soceidad ar en liten fiskehamn dar man lagt ut pontoner for gastande batar. Det gar en farja till Lanzarote. Pa on finns inga bilar och bebyggelsen ar sma enkla hus. Varje dag kommer det solturister och sprider ut sig runt on och pa jattefina badstrander. Det fotvandras ocksu upp till vulkanen. En dag tog vi farjan over till Orzola som ligger pa nordostsidan av Lanzarote. Darifran tog vi en taxi till vulkangrottorna Ceueva De Los Verdes och Jameos Del Aqua. I den sista grottan finns det sma blinda vita krabbor. Hela området ar iordningstallt samt med utställningar om vulkanerna och hur de fungerar och det finns bland annat en stor samlings och musiksal inne i en av grottorna samt cafe' och restaurang som var mycket smakfullt inredda. Det var en intressant anlaggning. I La Sociedad traffade vi flera besattningar som vi umgicks med pa ett cafe' i hamnen. Tva engelsman, far och son seglade i var sin bat och hade kommit ett par dagar tidigare fran Casablanca. Dom seglade tillsammans med en svensk bat som heter El Cordero fran Skanor. Pa overseglingen kom dom in i hart vader.

Far och son kampade för livet i sin båt och vid ett tillfälle fick fadern halusinationer och såg sonens båt sjunka, Han seglade intill och såg båten under vattnet och försvinna i djupet. Dom var båda utmattade av brist på sömn och den hårda vinden. När dom senare kontaktade El Cordero via VHF och frågade hur dom mätte fick dom till svar att här är det fint, vi seglar och dricker nu kaffe.

Nasta hamn blev Puerto Calero på Lanzarote. På vägen fick Walter upp en Mahi-Mahi eller Guldmakrill. Det är en mycket delikat fisk att äta. När vi seglade till Lanzarote laste Ulla och jag Ikaros Flykt av Jan Martensson. Genom boken fick vi en hel del tips och det var ett roligt sätt att få information. När vi närmade oss hamnen ropade vi upp marinan på VHF och frågade om det finns plats. Dom svarade ja och frågade när vi kom för klockan sju var det party. En gång per år bjuder marinan alla gästbåtar på ett party i sin restaurang. Vi lå på ett kol och kom in i marinan halvsju så det var bara till att checka in och gå till partyt. Det var mycket båtfolk och det dukades upp massor med smittor och mat. Vin och öl fylldes på hela tiden och stämningen var hög. Glasen blev aldrig tomma för hela tiden gick serveringspersonal runt och fyllde på. Det var båtfolk från många nationer samlade och vi hade en trevlig kväll. Marinan är mycket saker och populär bland seglare och motorbåtsfolk och man berömd service.

Lanzarote var en positiv överskning. En arkitekt Cesar Manrique var en eldsjäl som hade ett stort inflytande över bebyggelsen på ön, han har verkligen lyckats. Det finns bara ett fåtal stora hotellkomplex på ön och semesteranläggningarna har inte förstört den trevliga ön. Mycket av bebyggelsen såg bra ut och följde landskapet. Vi åkte runt med bil och besökte vingårdar. Vintraden växer upp för sluttningarna och på grund av det oskyddade laget hade man byggt upp vaderskydd i sten för varje trad. Uppe vid vulkanerna är det nationalpark. Här kunde man bara åka med speciella bussar. Vi åkte genom ett sterilt manlandskap och såg många magnifika naturscenerier. På sydsidan av ön häller man på att färdigställa en marina som heter Rubicon. Det kommer att bli en toppenmarina när hela anläggningen på land är klar. Härifrån är det gångavstånd till Playa Blanca.

Nasta ö blev Fuerteventura och marina Puerto Del Castillo. Det är en liten marina med bara några få platser. Vi hade tur och fick en plats. Alldeles intill marinan ligger det en stor semesteranläggning som är byggd som en liten by med butiker, restauranger och caféer kring ett torg. På torget finns en scen där barn uppträder efter att ha tränat med lektanter. När vi fortojde vid pontonen visade det sig att den var för kort för Ulla. Hon sprang baklänges för att lägga fast fortampen och helt plötsligt försvann hon i ett plums. Folket på land och vi fick ett gott skratt. Vi tycker inte ön är något speciellt. Walter och Gail har de flesta dagar skola med barnen och då passar Ulla och jag på att se oss omkring när vi ligger i hamn.

Det blev en nattsegling till Gran Canaria där vi seglade till Puerto De Mogan. Det var fullt i marinan så vi lag på svaj utanför hamnen i tre dygn. Vid de vanligast radande nordliga vindar ligger man bra i låg men man får en hel del svall från alla turbåtar som går in och ur hamnen. Pia och Goran som vi träffat i Kemer ankrade en dag upp bredvid oss. Dom skall segla som besättning med en finsk båt som heter Bluesip till Karibien. Vi har haft kontakt med Goran och Pia hela sommaren via sms och det var roligt att träffa dem igen. Goran är svensk och har seglat jorden runt, han har varit ute i tio år. Pia är från Schweiz. Vi är nu inne i mitten på november och det är tjugufyra grader i vattnet. En rolig sysselsättning är att snorkla och se på färgglada fiskar. Efter ett par dagar fick vi plats i marinan vilket var tur för vinden vände och blåste nu rakt in. För att vara på Gran Canaria så är Puerto De Mogan en trevlig

och ombonad marina. Ulla och jag hyrde bil och korde runt pa on och upp bland bergen. Dar uppe i bergen ar det fint men resten av on ar trakig med alla dessa stora semesterbyar.

Den tjugonde november klockan tre pa morgonen ringde vackarklockan. Vi gick tyst ur hamnen och satte kursen till La Gomera. Efter en guppig seglats med en frisk vind kom vi fram halvtre pa eftermiddagen. Vi hade seglat soderom Teneriffa som ligger mellan Gran Canaria och La Gomera. Hamnen vi gick till heter San Sebastian och ar den enda bra hamnen pa on. Har lagger farjorna fran fastlandet till.

Vi har nu kommit till en verklig parla. On skiljer sig avsevärt fran de andra Kanarieoarna. San Sebastian ar en liten trevlig stad med en lag och i huvudsak gammal bebyggelse med smala gator och grander. Har ser inte turistiskt ut da vanliga butiker ar fler an souvenirbutiker. Det mesta folket som rör sig ar fran on forrutom nar det lagger till en farja for da kommer en hord med turister som antigen kliver iland eller gar ombord. De flesta samlas ihop i bussar och sprids over on.

Ulla och jag hyrde en bil och korde runt, fast mest upp och ned via serpentinvagar pa on och vi hamnade i de mest fantastiska naturscenerier, hoga berg och hissande djupa dalgangar. Overallt ar det gront, aven uppe pa bergsslutningarna. Vi korde genom en tropisk vegetation dar det finns en nationalpark. Det regnar en hel del pa on vilket gor det mojligt for denna vaxtlighet. Pa grund av de hoga bergen ar det olika vaderlek pa den norra och sodra delen. Som tur ar sa var det den sodra delen som hade sol idag. Uppe i naturreservatet finns ett fint museum dar man visade olika vaxter, historiken pa on, vadersystemen i ovarlden, lite hantverk och lite om befolkningen. Till var forvaning var det grastis intrade, iallafall denna dag. Har uppe ligger det en liten vaderstation.

Fran bergstopparna har man en enorm utsikt och man ser de sma byarna utplacerade i sma klickar. Vagarna slingrar sig runt bergen och allt ser pyttelitet ut. Nar vi fardas ser vi allt fran olika vinklar och hojder. Havet ser vi nastan hela tiden mellan de hoga bergskammarna och vi ser sma bananplantager och sma fiskebyar kusligt langt ned.

En dag var det konsert i stan och vi bestamde oss for att ga dit. Walter, Gail och barnen gick i forvag, men nar vi skulle ga ivag en stund senare oste regnet ned varfor vi tyvarr andrade vara planer och gjorde en god middag och laste efter det var sin bok. Senare fick vi hora att konserten var mycket bra men da var det forsent. Inne i stan vid stranden finns det en boubana som en klubb ager. Det var som en pytteliten "stadion" med tva inhagnade banor. Har var det skoj att titta pa nar gubbarna fran lokalbefolkningen spelade med full inlevelse.

Den tjugonde november klockan tre pa morgonen seglade vi tillbakaq till Puert Mogan pa Gran Canaria igen. Tack vare en charterskeppare, fran hamnan, som vi lart kannu lyckades vi att fa en plats i hamnen. Det var annars ko for att fa plats. Vi firade Thanks Giving Day pa en restaurang med nagra amerikanska seglare som hade ordnat med att vi serverades kalkon. Kalkonen var mycket god. Gail och barnen flog till Greanada och skall vanta pa oss dar. Nu gjorde vi oss fardiga for de langa overseglingarna. Forsta etappen blir till Cap Verde oarna och sedan fran Cap Verde till Grenada som ligger i den sodra delen av den Vastindiska ovarlden. Vi planerar for 24 dagars mat och dryck och sedan gick vi och handlade. Det blev nagra kundvagnar. Affaren levererade sedan till baten. Nu var vi klara och vadret sag mycket bra ut for de narmsta sex dagarna sa vi lossade fortojnningarna och seglade glada ivag. En halvtimma fran hamnen blev vi uppropade via VHF fran habourmaster. Vi forsokte svara men det funkade inte sa vi svarade med en handburen VHF. Vi hade tur for det var en leverans

med reservdelar som kommit fram från Frankrike som Walter hade beställt. Luren till var fasta VHF som inte fungerade hade blivit utbytt dagen innan av Amels serviceman. Vi hade fått var trasiga lur (men som fungerade om vi lat den vara på hela tiden då avstängningknappen var felaktig) ersatt med en ny som bara gick att lyssna på men inte att sända. Vi hade tur som uppmärksammat felet och seglade tillbaka till hamnan. Vi fick luren reparerad och våra reservdelar och efter några timmar var vi på väg igen. Till Cap Verde har vi 800 nm och från Cap Verde till Grenada cirka 2200 nm. Vi räknar med att göra mellan 160 till 180 nm per dygn. Ombord är vi Walter, Ulla och jag. Baten är en femtiotre foot Amel. Super Maramu 2000. Walter köpte henne ny i La Rochelle (Frankrike) förra året och skall seglar hem henne till USA.

Julen kommer vi troligtvis att fira på Grenada och vi är förbryllade för vi har köpt en liten tomt på La Gomera.

Med seglarhälsningar och vi önskar er alla EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR.

Ulla o Mats

Vårt mobiltelefonnummer 0733-858699 har nu upphört och ni kan nu använda 0703-281900 för sms. Sms fungerar inte i Karibien och i USA varför vi går över till mail.

Vi har skaffat en Pocketmail och adressen är : hokuspokus@pocketmail.com Med Pocketmail kan vi skicka och ta emot mail via en vanlig telefonlur i en telefonautomat eller via mobil. Bifoga inga filer för det funkar inte.

Vi har kvar vår gamla mailadress matsw@dof.se men den öppnar vi inte regelbundet. Skicka inga elektroniska julkort eller tunga filer eller foton utan vi är överens om detta då nedladdningstiderna är kostsamma.